

Nr 537

Av fröken **Elmén**, *angående gifta kvinnors förvävarsarbete.*

(Lika lydande med motion nr 448 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1964

Brita Elmén

Nr 538

Av fröken **Elmén m. fl.**, *om utredning rörande resebyråverksamheten.*

(Lika lydande med motion nr 449 i Första kammaren)

I slutet av föregående år fastställde handelskamrarnas nämnd vissa bestämmelser som innebar en utbyggnad av det i Sverige tillämpade auktorisationssystemet beträffande resebyråer och reseagenter. Genom dessa regler infördes bl. a. skyldighet att ställa bankgaranti, eller annan likvärdig säkerhet med rätt för auktorisationsnämnden att förfoga över säkerheten. För auktoriserad byrå och sällskapsresearrangör måste säkerheten uppgå till minst 100 000 kr. samt för reseagent till minst 50 000 kr. Denna skärpning av kraven på ekonomisk stabilitet hos researrangörerna är givetvis att hälsa med tillfredsställelse. Fråga är emellertid om dessa åtgärder kan sägas vara till fyllest för att säkerställa den resande allmänheten för de ekonomiska risker i form av fallissemang hos de många arrangörer av sällskapsresor som med den nuvarande nästan explosiva utvecklingen inom resebyråbranschen lockas att starta sin verksamhet med bristfälliga resurser och utan verklig fackkunskap.

Enligt vår mening är detta ej fallet utan ifrågavarande bestämmelser måste ses endast som ett mindre steg på vägen mot den fullständiga sanering av reseförsäljningen som bör eftersträvas. Den omfattning som researrangörverksamheten har i nuvarande stund och kan beräknas få i framtiden gör det önskvärt att företaga en utredning, i vilken klarlägges behovet av eventuella åtgärder på detta område och där man även överväger olika möjligheter att skapa betryggande förhållanden för den resande allmänheten.

Statens konsumentråd har också haft uppmärksamheten inriktad på behovet av en utredning på detta område.

Tidpunkten är nu mycket lämplig för en utredning angående förhållandena i Sverige inom researrangörbranschen. Reseverksamheten befinner sig som nämnts i en mycket kraftig expansion, och det kan nämnas att de svenska resenärerna årligen lägger ned åtskilliga hundra miljoner kronor på denna form av rekreation och allmänbildning. Enär resorna i växande utsträckning går till utlandet synes det lämpligt att de problem, som är förknippade därmed, bearbetas och om möjligt löses i samarbete med andra länder, i första hand våra nordiska grannländer.

I detta sammanhang kan beträffande inställningen i de övriga nordiska länderna till denna sak framhållas att vid Nordiska rådets elfte session år 1963 antogs en rekommendation till regeringarna med hemställan om en utredning av frågan rörande resebyråverksamheten. Såvitt bekant har denna rekommendation ännu icke föranlett några åtgärder i Sverige.

En dylik passivitet kan inte annat än beklagas. Det skulle i själva verket vara olyckligt ur många synpunkter, om Sverige försummade detta tillfälle att medverka till en gemensam nordisk undersökning av sällskapsreseverksamheten och till en översikt över de åtgärder som kan komma i fråga för att befordra en sund utveckling i framtiden. Genom att ställa oss utanför denna undersökning skulle vi riskera att våra egna synpunkter och de speciella erfarenheter, som är samlade inom berörda svenska myndigheter och organisationer, ej skulle kunna i önskad utsträckning vinna beaktande i den utredning som ändå torde komma till stånd.

Sammanfattningsvis vill vi understryka behovet av att denna fråga får en lösning som tillgodoser allmänhetens berättigade krav. Detta synes oss bäst kunna ske genom en allsidig utredning i vilken representanter för berörda intressegrupper kan göra sina synpunkter gällande. Med hänsyn till frågans aktualitet i samtliga nordiska länder synes en sådan utredning lämpligast böra komma till stånd på nordisk basis.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville hemställa, att Sverige måtte medverka i den av Nordiska rådet begärda utredningen om resebyråverksamheten eller om en sådan icke skulle komma till stånd, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om en svensk utredning i saken.

Stockholm den 23 januari 1964

Brita Elmén

Astrid Bergegren

Jean Braconier

Rune Gustavsson

i Alvesta